

12-2 От харч (тур.) – разходи, разноски.
 12-3 Тилци (диал.) – телета.
 13-1 Банко (нар.) – баща. *Д. Константинов. Жеравна...*, с. 53 също отбелязва по-разпространената в селото употреба на това обръщение, вместо обичайните „бачо“, „та-те“ или „тейко“.

14-1 Ер-геч тюрчаса (тур.) – рано или късно, по турски.
 14-2 Дюкян (тур.) – магазин със занаятчийска работилница.
 14-3 Кирия (ар.-тур.) – наем за жилище или за превоз, аренда.
 14-4 Таксим (тур.) – делено, разпределено. Тук в смисъл на редовно, регулярно.
 14-5 Завалия (от ар.) – горкият, нещастник, бедняк.
 14-6 Куш бунар (тур.) – „Орлов извор“, местност с извор в Стара планина (Карандила) над Сливен. На 6 август там ежегодно се провежда събор на сливналии и котленци (*С. Табаков. Опит...*, Т. I. Сливен и Сливенско до началото на XIX в. С., 19862, с. 27).

15-1 Дерт (тур.) – мъка, страдание, грижа.
 15-2 Комشيا (тур.) – съсед.
 15-3 Коледните (колашките) пости (11 ноември – 24 декември).

17-1 Т.е. максус (ар.-тур.) – нарочно, специално.
 17-2 Каршълък (тур.) – отговор.
 17-3 От рахат (ар.-тур.) – спокойствие, безгрижие.

18-1 Така е в оригинала.
 18-2 Айлак, айлък (тур.) – неангажиран, свободен, незаеет с работа.
 18-3 Хабер (ар.-тур.) – вест, известие, новина, съобщение.

20-1 Сахат, саат (ар.-тур.) – час, време.
 20-2 Нечетлива дума.
 20-3 Батек, батык (диал.) – бате, батко.
 20-4 Кусур, косур (тур.) – недостатък, вина, грешка.

21-1 Т.е. спомена.
 21-2 Изин (ар.-тур.) – разрешение, позволение, отпуск.

22-1 Забра (остар.) – започна, тръгна.

23-1 Вероятно: причастие.
 23-2 Гюрюлтия (тур.) – шум, врява, глъч, свада.